

Předběžné opatření

Odvolací soud může výjimečně změnit rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na předběžné opatření pouze tehdy, předloží-li zvláštní a konkrétní odůvodnění, proč nebylo možné postupovat standardně zrušením rozhodnutí a vrácením věci soudu prvního stupně; absence takového zvláštního odůvodnění zakládá porušení práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a principu rovnosti účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Změna zamítavého rozhodnutí o předběžném opatření odvolacím soudem bez doručení odvolání protistraně k vyjádření je ústavně přípustná jen tehdy, pokud by doručení mohlo reálně ohrozit nebo zmařit účel předběžného opatření; neexistují-li takové okolnosti, může nezaslání odvolání porušit právo účastníka na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a princip rovnosti účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

(Nález Ústavního soudu České republiky sp.zn. II.ÚS 3143/25 ze dne 7.1.2026)

Ústavní soud rozhodl o ústavní stížnosti stěžovatelky obchodní společnosti AREAL PRELOUC s. r. o., sídlem T., zastoupené JUDr. P.U., advokátem, sídlem P., proti výroku I usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích č. j. 23 Co 275/2025-43 ze dne 22. 9. 2025, za účasti Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích, jako účastníka řízení, tak, že výrokiem I usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích č. j. 23 Co 275/2025-43 ze dne 22. 9. 2025 byla porušena práva stěžovatelky na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a na rovnost účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Výroky I a III usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích č. j. 23 Co 275/2025-43 ze dne 22. 9. 2025 se ruší.

Z odůvodnění:

I. Podstata nálezu

1. Ústavní soud se v tomto nálezu zabýval ústavností rozhodnutí odvolacího soudu, který změnil usnesení soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření tak, že předběžné nařízení nově nařídil. Dospěl k závěru, že odvolací soud vzhledem k okolnostem nepostupoval ústavně konformně, protože pro změnu rozhodnutí nepředložil zvláštní zdůvodnění a neumožnil se stěžovateli vyjádřit k odvolání.

II. Shrnutí skutkových a procesních okolností

2. Obchodní společnost MPS Přelouč s. r. o., sídlem Sportovní 903, Přelouč ("navrhovatelka"), podala dne 10. 7. 2025 u Okresního soudu v Pardubicích ("okresní soud") návrh na vydání předběžného opatření, jímž by byla stěžovatelce uložena povinnost umožnit navrhovatelce (a jejím podnájemcům) vstup a nerušené užívání tam specifikovaných nemovitostí v katastrálním území Přelouč. Odůvodnila jej tím, že na základě nájemní smlouvy ze dne 18. 12. 2012 uzavřené mezi ní jako nájemkyní a předchozím vlastníkem předmětných nemovitostí jako pronajímatelem má právo užívat výrobní areál bývalé pekárny, nacházející se v těchto nemovitostech. Podle navrhovatelky se v předmětu nájmu nalézají její výrobní a administrativní prostory a skladové prostory s materiálem a výrobky třetích

osob. Zamezení vstupu má proto vliv na její podnikatelskou činnost.

3. Okresní soud usnesením č. j. 6 Nc 4001/2025-32 ze dne 15. 7. 2025 návrh navrhovatelky zamítl, uložil navrhovatelce zaplatit soudní poplatek a rozhodl o náhradě nákladů řízení. Dospěl k závěru, že zákonné podmínky pro nařízení předběžného opatření nebyly splněny. Podle okresního soudu navrhovatelka neprokázala, že by potřeba zatímní úpravy byla naléhavá a nutná a neosvědčila základní skutečnosti pro kvalifikované posouzení případné existence nároku. K navrhovatelkou namítanému jednání mělo dojít téměř měsíc (dne 17. 6. 2025) před podáním návrhu a již sama tato skutečnost vylučuje nařízení předběžného opatření, které má být zásadně reakcí na bezprostřední a náhlé ohrožení práv či zájmů oprávněné osoby. Okresní soud dále odkázal na předchozí řízení o předběžných opatřeních, která byla k návrhům navrhovatelky vedena a na základě jejich zpětvzetí zastavena a která podle něj rovněž svědčí o tom, že není dána potřeba zatímní úpravy poměrů.

4. K odvolání navrhovatelky Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ("odvolací soud") v záhlaví označeným usnesením změnil usnesení okresního soudu tak, že nařídil předběžné opatření požadované navrhovatelkou (ústavní stížností napadený výrok I), potvrdil usnesení okresního soudu ve výroku o povinnosti navrhovatelky zaplatit soudní poplatek (výrok II) a uložil navrhovatelce, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení podala žalobu ve věci samé (výrok III).

5. Odvolací soud na rozdíl od nalézacího soudu dospěl k závěru, že navrhovatelka osvědčila relevantní skutečnosti pro nařízení předběžného opatření, tedy své nájemní právo k předmětným nemovitostem, včetně oprávnění přenechat nemovitosti do podnájmu, a vlastnické právo předchozího pronajímatele dotčených nemovitostí a stěžovatelky, a že ze strany stěžovatelky jí byl vstup do nemovitostí znemožněn. Odvolací soud shledal, že pokud navrhovatelka v předmětném areálu podniká a je jí znemožněn přístup, je dána potřeba nařízení předběžného opatření, a to bez ohledu na to, kdy k prvnímu zásahu do jejího práva došlo. Uzavřel, že nařízením předběžného opatření nejsou porušována ústavně zaručená práva stěžovatelky (s odkazem na nálezy sp. zn. Pl. ÚS 16/09 ze dne 19. 1. 2010 a sp. zn. III. ÚS 1888/13 ze dne 13. 2. 2014). Předběžným opatřením podle odvolacího soudu nejsou omezována dispoziční práva stěžovatelky s jejím vlastnictvím; předběžné opatření pouze zatímně upravuje poměry účastníků a stěžovatelce ukládá povinnost strpět povinnost z nájemní smlouvy, která na ní s nabytím vlastnického práva k nemovitostem přešla.

III. Argumentace stěžovatelky

6. Ústavní stížností se stěžovatelka domáhá zrušení výroku I v záhlaví označeného usnesení. Tvrdí, že jí byla porušena její práva podle čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod ("Listina").

7. Stěžovatelka namítá, že odvolací soud podle ní nerespektoval závěry vyplývající z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 16/09 a navazující judikatury, protože bez zákonného podkladu změnil zamítavé rozhodnutí okresního soudu o návrhu na předběžné opatření na rozhodnutí vyhovující, aniž by uvedl jakékoli zvláštní odůvodnění nezbytnosti takového výjimečného postupu. Stěžovatelka zdůrazňuje, že v daném případě neexistovala žádná hrozba přímého, bezprostředního a nenapravitelného zásahu, která by prolomení standardního postupu mohla ospravedlnit.

8. Současně stěžovatelka namítá, že jí odvolací soud nedoručil odvolání navrhovatelky proti zamítavému rozhodnutí okresního soudu. Podle stěžovatelky přitom neexistoval žádný důvod zabraňující doručení, neboť z povahy návrhu na předběžné opatření ani z dosavadního průběhu řízení nevyplývala možnost zmaření jeho účelu, nevhodnost ani neúčelnost doručování. Tím, že odvolací soud odvolání stěžovatelce nedoručil, znemožnil jí reagovat na rozhodné skutečnosti a uplatnit námitky, včetně rozsáhlé argumentace a důkazů, z nichž podle stěžovatelky plyne, že navrhovatelka nikdy nájemní právo k dotčeným nemovitostem nenabyla a že předložená nájemní

smlouva je antedatovaným a účelově vytvořeným dokumentem, což v ústavní stížnosti blíže rozebírá.

IV. Procesní předpoklady řízení před Ústavním soudem

9. Ústavní stížnost byla oprávněnou osobou podána včas (§ 72 odst. 1 a 3 zákona o Ústavním soudu) a není nepřijatelná (§ 75 odst. 1 zákona o Ústavním soudu a contrario). Stěžovatelka je řádně zastoupena advokátem (§ 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu) a Ústavní soud je k projednání ústavní stížnosti příslušný.

V. Průběh řízení před Ústavním soudem

10. Spolu s ústavní stížností podala stěžovatelka návrh na odklad vykonatelnosti napadeného výroku, který Ústavní soud usnesením sp. zn. II. ÚS 3143/25 ze dne 26. 11. 2025 zamítl.

11. Ústavní soud zaslal ústavní stížnost k vyjádření odvolacímu soudu a navrhovatelce.

12. Navrhovatelka se ve stanovené lhůtě k ústavní stížnosti (ani k návrhu na odklad vykonatelnosti) nevyjádřila, a proto má Ústavní soud v souladu s poučením, které se jí dostalo, za to, že se postavení vedlejší účastnice vzdala (§ 28 odst. 2 a § 63 zákona o Ústavním soudu ve spojení s § 101 odst. 4 občanského soudního řádu).

13. Odvolací soud ve vyjádření zrekapituloval, že navrhovatelka osvědčila rozhodné skutečnosti pro uložení povinnosti předběžným opatřením a prokázala potřebu zatímní úpravy poměrů. Odvolací soud si je vědom judikatury Ústavního soudu týkající se povinnosti posoudit, zda lze účelu předběžného opatření dosáhnout i při umožnění vyjádření dotčeného účastníka, avšak má za to, že skutková situace v této věci umožňovala postup odlišný. Vycházel z toho, že stěžovatelka již byla opakovaně informována o předchozích návrzích navrhovatelky na nařízení předběžného opatření, a byla tak s její procesní aktivitou seznámena.

14. Odvolací soud dále zdůraznil, že předběžné opatření sleduje zachování posledního pokojného stavu a má pouze dočasnou povahu. Otázku platnosti nájemní smlouvy bude možné řešit až v řízení ve věci samé, k jehož podání byla navrhovatelka předběžným opatřením zavázána (žaloba již byla podána a je vedena pod sp. zn. 7 C 253/2025). Případné zásahy do práv stěžovatelky jsou vyváženy možností podat návrh na zrušení předběžného opatření a jsou chráněny složenou jistotou. Předběžné opatření podle něj nezasahuje do dispozičních práv stěžovatelky, pouze dočasně upravuje poměry účastnic. Pro úplnost odvolací soud dodal, že teprve v rámci přípravy vyjádření k ústavní stížnosti zjistil existenci paralelního řízení o ochraně držby (vedeného pod sp. zn. 5 C 213/2025), které v době jeho rozhodování nebylo ze spisu zřejmé.

15. Stěžovatelka v replice uvedla, že se odvolací soud snaží dodatečně doplnit obsah svého usnesení a zhojit tím jeho vady, což je nepřijatelné. Přesto namítá, že skutečnost, že byla informována o snahách navrhovatelky domoci se předběžného opatření, jí nezavazuje k trvalé investigativní aktivitě ohledně případných dalších návrhů; nelze na ní přenášet odpovědnost za procesní pochybení odvolacího soudu, který jí nezaslal odvolání navrhovatelky k vyjádření a svůj postup v usnesení řádně neodůvodnil.

16. Stěžovatelka dále uvedla, že předmětem její ústavní stížnosti není primárně účel předběžného opatření, nýbrž porušení jejích procesních práv tím, že jí byla znemožněna možnost předložit zásadní tvrzení a důkazní návrhy, mimo jiné ohledně zfalšované nájemní smlouvy. Uložená povinnost umožnit navrhovatelce vstup a užívání nemovitostí zásadně omezuje výkon jejích vlastnických práv (nemůže je nerušeně užívat a volně pronajímat), což nemůže být kompenzováno pouze poskytnutou jistotou. Skutečnost, že odvolací soud údajně nevěděl o souběžném řízení o ochraně držby, podle stěžovatelky pouze potvrzuje jeho procesní pochybení, neboť při řádném postupu by se o této skutečnosti

dozvěděl před vydáním napadeného rozhodnutí.

17. Ústavní soud rozhodl podle § 44 zákona o Ústavním soudu bez ústního jednání, neboť od něj neočekával další objasnění věci.

VI. Posouzení důvodnosti ústavní stížnosti

18. Ústavní soud dospěl k závěru, že ústavní stížnost je důvodná.

19. K přezkumu rozhodování obecných soudů o předběžných opatřeních zastává Ústavní soud obecně zdrženlivý postoj. Předběžná opatření mají pouze dočasnou povahu, nezasahují konečným způsobem do práv a povinností účastníků a nepředjímají výsledek řízení ve věci samé (srov. např. nálezn sp. zn. I. ÚS 3193/24 ze dne 23. 4. 2025, bod 34).

20. Vzhledem ke specifické povaze rozhodnutí o předběžných opatřeních je Ústavní soud podrobuje pouze tzv. omezenému testu ústavnosti. V rámci něj zkoumá, zda předběžné opatření (či rozhodnutí o něm) mělo zákonný podklad (čl. 2 odst. 2 Listiny), bylo vydáno příslušným orgánem (čl. 38 odst. 1 Listiny) a zda není projevem svévole či libovůle (čl. 1 Ústavy a čl. 2 odst. 2 a 3 Listiny).

21. Důvodem pro kasační zásah je také hrubé porušení zásad spravedlivého procesu, zejména v případech nereflexování judikatury Ústavního soudu ohledně podmínek, za kterých odvolací soud může změnit rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, a též ohledně doručování odvolání v takových situacích (srov. nálezn sp. zn. I. ÚS 1785/25 ze dne 7. 8. 2025, bod 16).

22. Ústavní soud shledal, že v projednávané věci odvolací soud porušil práva stěžovatelky na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny a na rovnost účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny, a to ve dvou - vzájemně souvisejících - rovinách:

a) odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na předběžné opatření, aniž by předložil zvláštní odůvodnění, proč je třeba tento výjimečný krok učinit [viz část VI. a)];

b) odvolací soud nezaslal odvolání navrhovatelky k případnému vyjádření stěžovatelce, ačkoliv z okolností věci neplynulo, že by doručení odvolání stěžovatelce mohlo ohrozit účel předběžného opatření [viz část VI. b)].

VI. a) K možnosti změnit rozhodnutí o předběžném opatření

23. Nálezem sp. zn. Pl. ÚS 16/09 Ústavní soud zrušil § 220 odst. 3 občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 3. 2011, který odvolacímu soudu umožňoval změnit rozhodnutí o předběžném opatření. Důvodem byl především rozpor s principem rovnosti účastníků. Podle současné právní úpravy a navazující judikatury lze rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na předběžné opatření buď potvrdit jako věcně správné, nebo zrušit jako vadné. Jeho změna přichází v úvahu jen výjimečně (srov. nálezn sp. zn. IV. ÚS 3749/17 ze dne 9. 1. 2018, bod 23).

24. Při rozhodování o odvolání u návrhu na předběžné opatření (jeho změně) by měly mít soudy vždy na paměti, že účastníci řízení, kteří nepodávali odvolání, a vůči kterým je předběžné opatření nařízeno, nemají žádnou možnost procesní obrany proti soudem uložené právní povinnosti - nemají k dispozici odvolání ani jiný procesní prostředek ochrany práva (nepočítaje v to ústavní stížnost, neboť Ústavní soud se nezabývá věcnou správností a běžnou zákonností napadeného soudního rozhodnutí). Jejich procesní pozice by tak byla horší, než kdyby bylo předběžné opatření uloženo již soudem prvního stupně. Právě tento nepoměr vedl k závěrům obsaženým v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 16/09 (srov. též nálezn sp. zn. I. ÚS 1785/25, body 17 až 20).

25. Odvolací soud může výjimečně změnit rozhodnutí o zamítnutí návrhu na předběžné opatření, avšak pouze za předpokladu, že (i) řádně odůvodní naplnění zákonných podmínek pro vydání předběžného opatření a zároveň (ii) předloží zvláštní zdůvodnění, proč s ohledem na konkrétní okolnosti případu nebyl možný standardní postup, tj. rozhodnutí zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně. Takovým důvodem může být hrozba přímého, bezprostředního a nenapravitelného zásahu nebo jiné mimořádné okolnosti, které takový postup odůvodňují (srov. nález sp. zn. III. ÚS 2606/23 ze dne 13. 3. 2024, body 22 až 23). V případě nepředložení zvláštního odůvodnění mohou být porušena práva účastníka řízení na soudní ochranu a na rovnost účastníků.

26. V projednávané věci odvolací soud sice odůvodnil naplnění zákonných podmínek pro vydání předběžného opatření (body 7 a 8 usnesení odvolacího soudu), žádné zvláštní zdůvodnění, proč s ohledem na konkrétní okolnosti případu nebylo možné využít standardní postup, však již nepředložil. V bodě 12 usnesení sice odkázal na nález sp. zn. Pl. ÚS 16/09 a konstatoval, že porušení práv stěžovatelky neshledává, avšak blíže nekonkretizoval, jak tím odůvodňuje předestřený výjimečný postup.

27. Uvedl-li odvolací soud v této souvislosti pouze to, že předběžným opatřením nejsou omezována dispoziční práva stěžovatelky s jejím vlastnictvím, jde jednak o argument z hlediska naplnění požadavku zvláštního odůvodnění mimoběžný, ale především nepřesný, neboť - jak také poznamenala stěžovatelka ve své replice - povinnost strpět užívání nemovitosti jinou osobou bezpochyby představuje zásah do výkonu vlastnického práva ve smyslu čl. 11 odst. 1 Listiny, neboť znemožňuje vlastníkovu nakládat se svou věcí podle svého volného uvážení.

28. Žádné mimořádné okolnosti pro uplatnění příslušné výjimky nevyplývají ani ze spisu. Odvolací soud sám uvádí, že jde pouze o dočasnou úpravu poměrů, čímž sice relativizuje zásah způsobený předběžným opatřením, ale zároveň tím oslabuje závěr o nezbytnosti výjimečné změny zamítavého rozhodnutí o předběžném opatření. Argumentace potřebou zatímní úpravy poměrů je relevantní pro posouzení samotných podmínek předběžného opatření, nikoliv pro odklon od standardního postupu odvolacího soudu. Odvolacím soudem uváděná snaha o rychlé navrácení pokojného stavu je spíše obecnou argumentací svědčící pro nařízení předběžného opatření, především ale tuto úvahu uvedl až ve svém vyjádření, čímž nelze zhojit nedostatky napadeného rozhodnutí. Lze proto shrnout, že odvolací soud nedostal požadavkům řádného odůvodnění výjimečné změny zamítavého rozhodnutí o předběžném opatření, čímž hrubě porušil zásady spravedlivého procesu.

VI. b) K nezbytnosti zaslat odvolání k vyjádření

29. Obecné soudy nejsou povinny doručovat protistraně odvolání proti usnesení o návrhu na předběžné opatření vždy a bezvýjimečně, mimo jiné s ohledem na znění § 210 odst. 1 občanského soudního řádu, který takovou povinnost nestanoví. Je však jejich povinností v každém případě zvažovat, zda má být odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření zasláno jiným účastníkům. Odvolání není třeba doručovat, zejména pokud to není účelné (například s ohledem na dosavadní vývoj řízení) či vhodné nebo pokud by mohl být nevhodným doručením odvolání zmařen účel předběžného opatření; nejde-li však o takový případ, mohou být nedoručením odvolání a neposkytnutím možnosti vyjádřit porušena práva účastníka řízení na soudní ochranu a na rovnost účastníků řízení (viz např. nálezy sp. zn. I. ÚS 326/17 ze dne 18. 5. 2017, sp. zn. IV. ÚS 802/19 ze dne 4. 6. 2019, bod 25, či sp. zn. III. ÚS 111/23 ze dne 4. 4. 2023, bod 24).

30. V projednávané věci bylo předběžné opatření vydáno za účelem zatímní úpravy poměrů účastnic a k zachování tzv. posledního pokojného stavu. Nebylo tedy založeno na obavě z ohrožení výkonu rozhodnutí a nevyžadovalo překvapivý zásah odvolacího soudu. Nic nenasvědčovalo tomu, že by doručení odvolání stěžovatelce mohlo účel předběžného opatření zmařit či ohrozit. Odvolací soud ve svém rozhodnutí nepředložil žádnou úvahu, proč považoval za nezbytné rozhodnout bez vyjádření

stěžovatelky. Lze dodat, že jestliže odvolací soud změnil rozhodnutí prvního stupně a nově nařídí předběžné opatření, čímž povinné osobě odepře možnost procesně reagovat alespoň v rámci odvolacího řízení, musí být důvody pro takový postup o to přesvědčivější.

31. Důvody pro zvolený postup nevyplývají ani ze spisu. Spis okresního soudu byl odvolacímu soudu předložen s odvoláním dne 2. 9. 2025 a rozhodnuto o něm bylo dne 22. 9. 2025, tedy po 20 dnech. Nelze tudíž dovodit, že by časové souvislosti odvolací soud stavěly do situace, kdy doručení odvolání stěžovatelce nebylo reálně možné a bezodkladné nařízení předběžného opatření by bylo vzhledem ke konkrétním okolnostem nezbytné.

32. Argument odvolacího soudu, že stěžovatelka byla s dřívější procesní aktivitou navrhovatelky v jiných řízeních obeznámena, není přílehlavý. Lze totiž přisvědčit stěžovatelce, že taková okolnost ji nezavazuje k tomu, aby sama předvíдалa a kontinuálně zkoumala, zda nejsou vedena další řízení o nařízení předběžného opatření. Naopak z toho lze usuzovat, že soudům mohlo být známo její zjevně nesouhlasné stanovisko, a tedy jde o Ústavním soudem zdůrazňovanou situaci, kdy je doručení odvolání protistraně namístě (srov. nálezn sp. zn. I. ÚS 326/17, bod 17). Obdobně jako ve vztahu k požadavku na zvláštní odůvodnění pro změnu zamítavého rozhodnutí, obecné zmínky o dočasné úpravě poměrů nejsou způsobilé odůvodnit nezaslání odvolání k vyjádření. Lze proto shrnout, že bylo povinností odvolacího soudu - při absenci okolností odůvodňujících jiný postup - odvolání stěžovatelce doručit a umožnit jí se k němu vyjádřit.

33. Nadto, nedostatky v procesu rozhodování o předběžném opatření nelze zhojit tvrzením, že případná újma způsobená předběžným opatřením je pokryta složenou jistotou. Za přiměřený procesní prostředek nelze považovat ani odvolacím soudem zdůrazňovanou možnost zrušení předběžného opatření podle § 77 odst. 2 občanského soudního řádu. Tento postup totiž slouží primárně k posuzování aktuálního trvání podmínek nařízení předběžného opatření, nikoli k přezkumu toho, zda podmínky byly naplněny v době jeho vydání. Ústavní soud již v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 16/09 (bod 32) výslovně uvedl, že tento institut nemůže nahrazovat procesní prostor, který měl být účastníkovi poskytnut v rámci řízení o odvolání.

VII. Závěr

34. Ústavní soud uzavírá, že odvolací soud svým postupem porušil stěžovatelčina práva na soudní ochranu (čl. 36 odst. 1 Listiny) a na rovnost účastníků řízení (čl. 37 odst. 3 Listiny). Změnil rozhodnutí o zamítnutí předběžného opatření, aniž by zvláště odůvodnil nezbytnost takového postupu. Přestože nehrozilo zmaření účelu předběžného opatření ani nevyplýval žádný jiný důvod neúčelnosti či nevhodnosti doručení, nezaslal stěžovatelce odvolání navrhovatelky. Stěžovatelka se tak o návrhu na předběžné opatření dozvěděla až z rozhodnutí odvolacího soudu a byla jí zabráněna možnost efektivně se proti němu bránit. Žádný zájem, který by v daném případě převážil nad nutností zrušit napadeného rozhodnutí (srov. nálezn sp. zn. I. ÚS 1785/25, bod 19), Ústavní soud neshledal.

35. Z uvedených důvodů Ústavní soud ústavní stížnosti stěžovatelky vyhověl a napadený výrok I usnesení odvolacího soudu zrušil podle § 82 odst. 2 písm. a) a odst. 3 písm. a) zákona o Ústavním soudu. Spolu s tímto výrokem zrušil Ústavní soud rovněž výrok III usnesení odvolacího soudu, jímž bylo navrhovatelce uloženo podat žalobu ve věci samé, neboť navazuje na napadený výrok I a je na něj obsahově závislý (§ 76 odst. 3 občanského soudního řádu).

36. V dalším řízení odvolací soud znovu rozhodne o odvolání navrhovatelky, přičemž stěžovatelce umožní se k němu vyjádřit. Bude-li mít odvolací soud za to, že jsou dány důvody pro změnu usnesení okresního soudu, předloží pro to zvláštní odůvodnění. Ústavní soud se vlastními důvody pro (ne)nařízení předběžného opatření nezabýval, neboť to by bylo předčasné (srov. přiměřeně nálezn sp. zn. I. ÚS 1785/25, bod 26).

Další články:

- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)